

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

žalobce: **PROTOM Strakonice s.r.o.**, IČO: 438 41 252
sídlem Písecká 290, Strakonice
zastoupený advokátem Mgr. Janem Hoškem
sídlem Sokolovská 980, Strakonice

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem Třída Kpt. Jaroše 7, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2019, čj. ÚOHS-R0108/2018/HS-12477/2019/310/MCe,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 5. 2018 shledal žalobce a další účastníky řízení vinnými z porušení zákazu stanoveného v § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně

hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), jelikož jednali ve vzájemné shodě při koordinaci účasti a nabídek do výběrového řízení, čímž se dopustili správního deliktu dle § 22a odst. 1 písm. b) tohoto zákona. Výrokem VI. byla žalobci v souladu s ustanovením § 22a odst. 2 zákona o ochraně hospodářské soutěže uložena pokuta v celkové výši 531 000 Kč.

2. Proti výroku VI. podal žalobce rozklad a v nynějším řízení se domáhá zrušení rozhodnutí předsedy žalovaného, kterým bylo o podaném rozkladu rozhodnuto. Předseda žalovaného rozklad zamítnul a výrok VI. rozhodnutí vydaného v prvním stupni potvrdil.

II. Shrnutí žaloby

3. Žalobce uvedl, že došlo k porušení zásady rovnosti, jelikož žalovaný při stanovení výše pokuty jednotlivým účastníkům postupoval zcela netransparentně, čímž překročil meze správního uvážení.
4. Žalobce je delší dobu ve ztrátě a pokuta je pro něj dozajista likvidační, čímž se žalovaný vůbec nezabýval.
5. Žalobce a obchodní společnost I.Kamenická stavební a obchodní firma s.r.o., IČO: 608 38 531 (dále jen „společnost I. Kamenická“), byli zcela zásadním způsobem znevýhodněni, aniž by existoval rozumný důvod. Ve skutkově s právně shodné věci žalovaný postupoval podle různých kritérií, aniž by to logicky zdůvodnil. Obchodní společnost SWIETELSKY stavební s.r.o., IČO: 480 35 599 (dále jen „společnost SWIETELSKY“), při recidivě ještě oproti některým účastníkům řízení extrémně zvýhodnil. Navíc uvedl nepravdivé údaje o procentuálním vyčíslení pokut u jednotlivých účastníků.
6. Žalovaný měl u žalobce vycházet z částky 1,7 % z hodnoty prodejů na trhu inženýrského stavitelství v roce 2011 ve výši 459 000 Kč bez zvýšení o 20 %. Tuto částku měl snížit o 20 % na částku 367 200 Kč.
7. O nerovném přístupu žalovaného svědčí i výhrada k dohodě ze dne 15. 2. 2018, v níž žalovaný každého účastníka řízení upozornil na předpokládané sankce, konstatoval, že s ohledem na úmyslné zavinění hodlá částky pokuty navýšit o 20 % a výše pokuty předběžně stanovil.
8. Vzhledem k uvedenému navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

III. Shrnutí vyjádření předsedy žalovaného

9. Předseda žalovaného uvedl, že výhrada k dohodě ze dne 15. 2. 2018 je procesním nástrojem, který se může úzce pojit s procedurou narovnání, které všichni účastníci řízení v dané věci využili. Dále zrekapituloval mechanismus výpočtu pokut, přičemž konstatoval, že při výpočtu základní výše pokuty postupoval u všech účastníků řízení stejně a v souladu se zásadami ukládání pokut.
10. U společnosti SWIETELSKY žalovaný zohlednil zásadu absorpce. U obchodní společnosti AQUEKO, spol. s r.o., IČO: 454 76 691 (dále jen „společnost AQUEKO“), byla pokuta snížena s ohledem na likvidační důsledky.
11. Vzhledem k uvedenému navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Posouzení věci soudem

12. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), bez

nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí předsedy žalovaného a rozhodnutí vydané žalovaným v prvním stupni, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.

13. Úvodem soud konstatuje, že žalobce učinil předmětem soudního přezkumu pouze otázku uložené pokuty. Současně je třeba dodat, že nijak nebrojí proti tomu, že by pokuta byla nepřiměřená ve vztahu ke spáchanému skutku (kterým byla naplněna skutková podstata správního deliktu). Své výhrady žalobce formuluje v zásadě pouze proti údajnému nerovnému přístupu při ukládání pokut jednotlivým účastníkům řízení, v jehož důsledku byl oproti jiným znevýhodněn. Z uvedeného vyplývá, že soud může zcela odhlédnout od skutkové stránky věci, jelikož jednak mezi účastníky není vůbec sporná a žalobce ani nenamítá, že by při ukládání sankce nebyla dostatečně zohledněna.
14. Z rozhodnutí žalovaného vydaného v prvním stupni vyplývá, že žalovaný účastníkům řízení ukládal pokutu podle ustanovení § 22a odst. 2 zákona o ochraně hospodářské soutěže, který umožňuje za spáchaný správní delikt uložit pokutu do výše 10 milionů nebo do výše 10 % z čistého obrátu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období. Rovněž z tohoto rozhodnutí vyplývá, že žalovaný postupoval podle dokumentu upravujícího zásady pro stanovení pokut ve znění účinném do 23. 4. 2018, který je dostupný z internetových stránek žalovaného (<https://bit.ly/3fgQZPb>). Z těchto zásad vyplynulo, že v případě tzv. kartelů s tvrdým jádrem (jako v nynějším případě) jsou ukládány nejprísnější pokuty, jejichž výchozí podíl je stanoven ve výši do 3 % z obrátu na relevantním trhu za poslední ukončené účetní období v době trvání kartelu. Žalovaný tudíž vycházel z prodejů dosažených jednotlivými soutěžiteli za rok 2011, přičemž s ohledem na individuální závažnost jednání určil výchozí hodnotu sankce ve výši 1,7 % z těchto prodejů. Zvláště u jednotlivých účastníků řízení zohledňoval případné přitěžující a polehčující okolnosti, aktuální majetkovou a finanční situaci a vzhledem k tomu, že se všichni účastníci řízení ke spáchání správního deliktu přiznali, tak všem snížil pokutu o 20 %.
15. Ostatním účastníkům řízení byly v řízení uloženy tyto pokuty:
 - a. obchodní společnosti DŘEVOTVAR – ŘEMESLA a STAVBY, s.r.o., IČO: 260 71 584, byla udělena pokuta ve výši 1 271 000 Kč;
 - b. obchodní společnosti HYDRO & KOV s.r.o., IČO: 277 20 161, byla udělena pokuta ve výši 746 000 Kč;
 - c. společnosti SWIETELSKY byla udělena pokuta ve výši 20 914 000 Kč;
 - d. společnosti AQUEKO byla udělena pokuta ve výši 850 000 Kč;
 - e. společnosti I. Kamenická byla udělena pokuta ve výši 2 512 000 Kč.
16. Soud po přezkumu spisového materiálu dospěl k závěru, že žalovaný postupoval ve vztahu ke všem účastníkům řízení jednotně a navenek zcela transparentně. Rozdíly, které žalobce vyzdvihuje, byly způsobeny řádně zadokumentovanými a zdůvodněnými individuálními okolnostmi spojenými s konkrétními účastníky řízení.
17. Základní výchozí výše pokuty byla u žalobce určena na výši 459 000 Kč (1,7 % z hodnoty prodejů v roce 2011). Vzhledem k tomu, že čistý obrát žalobce za rok 2016 činil 132 963 000 Kč, dospěl žalovaný k tomu, že vypočtená výše nemá represivní účinek. Proto částku zvýšil, aby představovala alespoň 0,5 % obrátu žalobce v roce 2016 (původní výše

činila 0,35 % tohoto obrátu). Tento krok navíc žalovaný podpořil odkazem na svou předchozí praxi. Obdobně postupoval žalovaný i v případě společnosti I. Kamenická (výchozí výše pokuty by činila 0,26 % z celkového čistého obrátu této společnosti za rok 2016, tudíž byla navýšena tak, aby činila 0,5 % z tohoto obrátu). V obou případech byla konečná výše pokuty vypočtena následným odečtením 20 % (aplikace „narovnání“).

18. Postup žalovaného není pro správní trestání žádným cizím prvkem, jelikož judikatura správních soudů konstantně zdůrazňuje, že pokuta plní svůj účel, pokud je citelným zásahem do majetkové sféry pachatele (srov. bod 8 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2019, čj. 6 As 101/2019-28). Dle soudu nic nenasvědčuje tomu, že by popsání zvýšení základní výše pokuty mělo být projevem libovůle, resp. účelovým znevýhodněním žalobce oproti ostatním účastníkům řízení. Postup byl logicky a transparentně zdůvodněn, přičemž je zřejmé, že tento postup nijak nevybočuje z praxe žalovaného. Žalobci tudíž nelze dát za pravdu v tom, že by byl neprávem znevýhodněn. Zároveň soud neshledal důvodným ani požadavek, aby ke zvýšení původní výchozí částky pokuty vůbec nedošlo, jelikož sankce v ideálním případě musí plnit i svou funkci represivní a generálně preventivní. Postup žalovaného tedy byl motivován legitimním (a soudy aprobovaným) cílem.
19. Žalovaný postupoval zcela transparentně a neutrálně i při ukládání společnosti SWIETELSKY, která měla být dle tvrzení žalobce nepřipustně zvýhodněna. Vypočtená výchozí částka pokuty ve výši 1,7 % hodnot prodeje v roce 2011 (40 219 688 Kč) byla před „klasickým“ snížením o 20 % nejprve ještě snížena o 35 %, jelikož bylo nutno zohlednit zásadu absorpce. V tomto žalobce pravděpodobně spatřuje ono zvýhodnění a nerovný přístup, nicméně při zohlednění kontextu věci je zřejmé, že tomu tak není.
20. Správní delikt řešený v posuzovaném řízení byl účastníky řízení dokonán dne 19. 9. 2011, přičemž rozhodnutí o dalších třech správních deliktech společnosti SWIETELSKY byla vydána ve dnech 6. 11. 2015, 22. 4. 2016 a 4. 5. 2016. Z popsání chronologie je zřejmé, že ke spáchání nyní řešeného správního deliktu došlo několik let před vydáním všech tří rozhodnutí o dalších správních deliktech této společnosti, přičemž o nyní řešeném správním deliktu bylo (v prvním stupni) rozhodováno až dne 29. 5. 2018. Za takové situace byl žalovaný povinen zohlednit absorpční zásadu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2018, čj. 2 As 426/2017-62) – jinými slovy řečeno, společnosti SWIETELSKY by měla být uložena taková pokuta, jakoby o všech sbíhajících se správních deliktech bylo rozhodováno v jednom společném řízení. Žalovaný toto pravidlo respektoval a dostatečně svůj postup zdůvodnil. Končená výše pokuty udělené v tomto řízení (20 914 000 Kč) představovala cca 0,41 % čistého obrátu dosaženého za poslední účetní období (pro srovnání konečná částka pokuty uložené žalobci činila cca 0,4 % čistého obrátu dosaženého za poslední účetní období). Současně žalovaný uvedl, že souhrnná výše všech pokut udělených této společnosti v jednotlivých řízeních představuje 4,1 % tohoto obrátu, což odpovídá závažnosti spáchaných správních deliktů.
21. Ve vztahu ke společnosti AQUEKO byla konečná výše pokuty (1 316 000 Kč) dále snížena na částku 850 000 Kč, aby nedošlo k ohrožení její hospodářské životaschopnosti. Žalovaný k tomuto kroku přistoupil na základě podkladů zaslaných společností AQUEKO, které vykreslovaly hospodářskou situaci společnosti a její nepříznivý vývoj v posledních letech. Pokuta byla snížena v souladu s návrhem této společnosti, aby nebyla nucena odejít z trhu a měla možnost financovat obchodní činnost a mzdové náklady z vlastních zdrojů. I tento postup je zcela v souladu se zásadami ukládání správních trestů

a nelze v něm spatřovat nepřípustné zvýhodnění této společnosti (resp. znevýhodnění žalobce v důsledku nerovného přístupu).

22. Žalobce v žalobě také tvrdil, že pokuta je pro něj likvidační, čímž se žalovaný údajně nezabýval. Soud uvedenou námitku hodnotí jako účelovou, jelikož žalovaný tuto otázku zhodnotil na základě dostupných podkladů (vizte bod 115 prvostupňového rozhodnutí) a žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádné argumenty a podklady svědčící o opaku. V žádosti o snížení pokuty uvedl, že je s mechanismem jejího výpočtu srozuměn a v rozkladu se domáhal pouze toho, aby výchozí výše pokuty (která byla následně snižována o 20 %) nebyla navyšována na hodnotu 0,5 % čistého obratu dosaženého v roce 2016. K této argumentaci se soud vyjádřil již výše a stejně jako argumentaci likvidačními důsledky pokuty ji považuje za nedůvodnou.
23. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že žalobce nebyl oproti ostatním účastníkům řízení jakkoliv znevýhodněn a bylo s ním zacházeno na základě stejných transparentních kritérií. Soud neshledal důvodnou ani obecnou námitku ohledně údajného uvedení nepravdivých procentuálních výší pokut.
24. Žalobce ještě uvedl, že nerovný přístup k účastníkům řízení vyplýval již z výhrad k dohodě ze dne 15. 2. 2018 zaslaných žalovaným. K tomu soud dodává, že tento dokument obsahoval předběžné skutkové a právní úvahy žalovaného a dále obsahoval předpokládanou výši pokut, které budou jednotlivým účastníkům uděleny. Vzhledem k tomu, že se nejednalo o meritorní rozhodnutí ve věci, ale pouze o předběžné úvahy žalovaného, má soud za to, že by mohl přihlížet pouze k tvrzeným vadám spočívajícím v neodůvodněných/nedůvodných rozdílech mezi pokutami předestřenými v tomto dokumentu a pokutami skutečně vyměřenými v následném rozhodnutí. Žalobce však nic takového netvrdí, jelikož v zásadě své výhrady proti napadenému rozhodnutí (resp. rozhodnutí prvního stupně) pouze vztáhnul i na tento dokument. To jednak samo o sobě svědčí o konzistentním postupu žalovaného v dané věci a jednak lze stejným způsobem na tento dokument vztahovat i všechny výše uvedené úvahy soudu.

V. Závěr a náklady řízení

25. Při přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta první soudního řádu správního soud shledal podanou žalobu jako nedůvodnou. Proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
26. O náhradě nákladů soudního řízení bylo rozhodnuto dle úspěchu ve věci (srov. § 60 odst. 1 soudního řádu správního). Žalobce neměl v řízení o žalobě úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, ale vzhledem k tomu, že mu nevznikly náklady přesahující jeho běžnou administrativní činnost, nebyla mu náhrada nákladů řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 14. prosince 2020

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu